

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Zachystalové a soudců JUDr. Michala Fridricha a JUDr. Ivy Zemanové ve věci

žalobkyně: **Ing. Věra H.**, narozená dne ccc
bytem ccc

proti
žalovanému: **Vítězslav P.**, narozený dne xxx
bytem xxx

o náhradu škody způsobené konkursním správcem,

k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 25. ledna 2021, č. j. 29 C 213/2020-33,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.

Odůvodnění:

Napadeným usnesením soud I. stupně nepřiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků.

Konstatoval, že žalobkyně se žalobou došlou tamnímu soudu dne 1. 9. 2020 domáhá po žalovaném zaplacení částky 116 679,06 Kč s příslušenstvím, a to z titulu náhrady škody způsobené jí postupem žalovaného.

Soud I. stupně žalobkyni usnesením ze dne 2. 11. 2020, č. j. 29 C 213/2020-32, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 834 Kč dle položky č. 1 bodu 1. písm. b) Sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „z. s. p.“). Žalobkyně podáním doručeným soudu dne 29. 12. 2020 požádala o osvobození od soudních poplatků které odůvodnila tak, že na její majetek byl prohlášen konkurs usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2018, č. j. KSPH 36 INS 28162/2012-A-470, a toto řízení stále probíhá. S odkazem na ustanovení § 111 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (dále jen „i. z.“), uvedla, že je od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, povinna zdržet se nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení. Peněžité závazky vzniklé před zahájením insolvenčního řízení je dlužník oprávněn plnit jen v rozsahu a za podmínek stanovených tímto zákonem. Dále uvedla, že je osvobozena od úhrady soudního poplatku podle ustanovení § 11 odst. 2 písm. n) z. s. p.

Soud I. stupně návrh žalobkyně posoudil podle § 138 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s přihlédnutím k ustanovení § 246 odst. 1 a § 249 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), dále jen „i. z.“. Uzavřel, že z ustanovení § 249 odst. 1 i. z. vyplývá, že zahájit řízení o vymožení nároku dlužníka, který se týká majetku patřícího do majetkové podstaty (ust. § 205 odst. 1 i. z.), lze jen na návrh insolvenčního správce. Jelikož v tomto případě podala žalobu po prohlášení konkursu žalobkyně, která je v konkurzním řízení vedeném u Krajského soudu v Praze sp. zn. KSPH 36 INS 28162/2012, v postavení dlužnice, je v případě žalobkyně dán nedostatek věcného oprávnění (aktivní legitimace). Již ze samotných tvrzení žalobkyně je tak zřejmé, že jí podané žalobě nemůže být vyhověno. Proto se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva (ust. § 138 odst. 1 o. s. ř.), a soud rozhodl tak, že žalobkyni osvobození od poplatkové povinnosti nenáleží, aniž by se blíže zabýval jejími majetkovými a sociálními poměry (srov. usn. Nejvyššího soudu ze dne 6. 6. 2016, sp. zn. 33 Cdo 2169/2016 a NS 33 Cdo 2170/2016). Nad to lze uvést, že žalobkyně není osvobozena od soudního

poplatku ani podle ust. § 11 odst. 2 písm. n) z. s. p. Přestože se v tomto případě jedná o řízení o nároku, který se týká majetku patřícího do majetkové podstaty, žalobkyně není dlužník s dispozičními oprávněními, jelikož od prohlášení konkursu je osobou s dispozičními oprávněními insolvenční správce (ust. § 229 odst. 3 písm. c) i. z.).

Žalobkyně podala proti tomuto usnesení v zákonné lhůtě odvolání. Namítla, že z podaného žalobního návrhu je zřejmé, že žalobkyně uplatňuje vůči žalovanému pohledávku s odkazem na ust. § 2900 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platí - Vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodně újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. Vzhledem k tomu, že žalovaný byl jako konkursní správce v řízení sp. zn. 59 K 37/2001 obeznámen s žalobami pro zmatečnost, které byly podány žalobkyni a jejím manželem, bylo dle názoru žalobkyně nezbytné vyčkat rozhodnutí o těchto žalobách. Pokud tak žalovaný neučinil, není najisto dáno, zda společnosti CASPER CONSULTING a.s. náleží po právu částka 856 045, 97 Kč, kterou mu žalovaný v rámci řízení sp. zn. 59 K 37/2001 v rámci rozvrhového usnesení již vyplatil. Žalobkyně navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§§ 212 a 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Podle § 138 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), může na návrh předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a **nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva**; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

Soud I. stupně správně uzavřel, že již ze samotných tvrzení žalobkyně je zřejmé, že jí podané žalobě nemůže být vyhověno. Proto se jedná o zřejmě bezúspěšné uplatňování práva (§ 138 odst. 1 o. s. ř.), když i sama žalobkyně správně rekapituluje, že uplatňuje vůči žalovanému pohledávku s odkazem na ustanovení § 2900 zák. č. 89/2012 Sb., s tvrzením, že žalovaný byl jako konkursní správce v řízení sp. zn. 59 K 37/2001 obeznámen s žalobami pro zmatečnost, které byly podány žalobkyni a jejím manželem, bylo dle názoru žalobkyně nezbytné vyčkat rozhodnutí o těchto žalobách. Pokud tak žalovaný neučinil, není najisto dáno, zda společnosti CASPER CONSULTING a.s. náleží po právu částka 856 045, 97 Kč, kterou mu žalovaný v rámci řízení sp. zn. 59 K 37/2001 v rámci rozvrhového usnesení již vyplatil. Jde tedy evidentně o neexistující nárok s pokusem o ingerenci do pravomocí insolvenčního správce, nelze vůbec dovodit základní znaky odpovědnosti za škodu. Je tedy již v zásadě nadbytečný, ovšem jinak správný závěr soudu I. stupně o nedostatku aktivní legitimace žalobkyně, lze-li ji s ohledem na prve uvedené vůbec uchopit.

Odvolací soud proto ze všech uvedených důvodů napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 29. června 2021

JUDr. Naděžda Zachystalová v. r.
předsedkyně senátu